

17-850997

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

ГРУДЕНЬ

11

Четвер

1958 року

№ 35 (585)

Ціна 20 коп

НАСТУПНЕ СЕМИРІЧЧЯ В РОЗВИТКУ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ ХАРАКТЕРИЗУВАТИМЕТЬСЯ ДАЛЬШИМ ПІДНЕСЕННЯМ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ, ЗРОСТАННЯМ ДУХОВНОГО БАГАТСТВА РАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА, ПІДВИЩЕННЯМ РІВНЯ СВІДОМОСТІ ТРУДЯЩИХ — АКТИВНИХ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ.

(Із тез доповіді товариша М. С. Хрушова на XXI з'їзді КПРС).

КОМУНІСТИ ПРОПОНУЮТЬ

На всіх факультетах університету відбулися відкриті партійні збори, присвячені обговоренню матеріалів листопадового Пленуму ЦК КПРС. Збори відзначили, що колектив університету, виконуючи вказівку XX з'їзду КПРС про необхідність поліпшення якості підготовки спеціалістів шляхом тісного зв'язку навчання з практикою, з виробництвом, домогся певних успіхів. Однак в роботі нашого вузу, як і інших вузів країни, як суттєві недоліки. Молоді спеціалісти після закінчення вузу недостатньо підготовлені до самостійного рішення питань виробництва.

Комунисті університету виступили на зборах з рядом цінних пропозицій щодо поліпшення підготовки молодого спеціаліста. Із вузів повинні виходити люди, які добре володіють обраною спеціальністю, активні і самобуддані поборники ленінських ідей, політики Комунистичної партії, сміливі і життєрадісні, з глибокою вірою в перемогу нашої справи.

Комунисті біологічного факультету на відкритих партійних зборах факультету велику увагу приділили питанню поліпшення підготовки майбутніх біологів до практичної роботи.

Безпосередня участь студентів в сільськогосподарських роботах, тривала виробничая практика в різних науково-дослідних установах, а також поліпшення методичної підготовки студента вимагають, на думку зборів, збільшити строк навчання на факультеті до шести років. При цьому, тривалу роботу на виробництві, в науково-дослідних установах планувати на 4-му і 5-му курсах.

Відкриті партійні збори хімічного факультету визнали потрібним створити на факультеті два відділи. На одному готувати спеціалістів для науково-дослідних установ, на другому — вчителів середньої школи. Студенти, які готуватимуться до наукової роботи, будуть проходити річну виробничу практику, захищатимуть дипломи, майбутні вчителі — річну педагогічну практику і складатимуть державні екзамени.

Комунист Л. Б. Разовський звернувся до партійних зборів геолого-географічного факультету з закликом: всім працівникам кафедр взяти найактивнішу участь в рішенні народно-господарських завдань нашої області, зміцнювати практичні зв'язки з Раднаргоспом, всю науково-дослідницьку роботу спрямувати на розробку теоретичних проблем і практично важливих питань для народного господарства. Результати досліджень активно запроваджувати в практику.

Вища школа повинна бути наближена до життя, до виробництва, в той же час необхідно підвищити і теоретичний рівень підготовки спеціалістів — така одностайна думка комуністів.

ТВОРЧО ВИВЧАТИ ІСТОРІЮ КПРС

В тезах ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про перебудову системи народної освіти підкреслюється, яке величезне виховне значення має вивчення суспільних наук у вищій школі. «Знання основ марксизму-ленінізму, — говорить в тезах, — необхідні для спеціалістів всіх галузей. Треба вивчити Леніна і вміти застосувати його велику теоретичну спадщину в житті, будувати життя по-комунистичному».

Величезну роль у вивченні марксистсько-ленінської теорії відіграють семінарські заняття. Мета семінарських занять полягає в тому, щоб допомогти студентам поглибити знання з історії нашої партії, вияснити складні положення, навчити студентів самостійно мислити, аналізувати вивчуваний матеріал. Нижче друкуємо статті викладачів кафедри історії КПРС про хід семінарських занять на окремих курсах.

Виходячи з вимог, поставлених до семінарських занять, мені хочеться поділитися враженням про проведення заняття на другому курсі геолого-географічного факультету. Студенти

курсу вивчали на семінарах рішення VIII з'їзду партії і книгу В. І. Леніна «Дитяча хвороба «лівизни» в комунізмі». Зараз на заняттях розглядається тема «X з'їзд партії і його рішення. Ленінський план побудови соціалізму і комунізму в нашій країні».

Значна частина студентів сумлінно вивчає історію нашої партії. З глибоко обгрунтованими відповідями виступають на заняттях студенти Раківська, Холковська, Чухрій, Кац, Шило, Николаєнко, Полоса, Будякська, Петренко і ін. По-моєму, ці

студенти мають певні навички самостійної роботи, вміло використовують рекомендовану літературу, регулярно читають газети, вдало повинні добре знати і про стан світового робітничого і комунистичного руху на сучасному етапі.

Семінарські заняття показали, що студенти II курсу геолого-географічного факультету успішно справилися з цим завданням і досить глибоко засвоїли геніальний твір В. І. Леніна. Про це говорять виступи студентів Чухрій, Кац, Николаєнко і ін.

При розгляді питання «Боротьба проти опортунізму «справа» і «зліва» — закон розвитку комунистичних партій» студенти Чухрій і Кац вміло показали боротьбу комунистичних партій проти ревізіонізму на сучасному етапі. Вони вдало використали матеріали наради представників комунистичних і робітничих партій соціалістичних країн, що відбулася в Москві в листопаді 1957 р., статтю Л. Куусінена, вміщену в газеті «Правда», піддали критиці ревізіоністські погляди керівників Союзу комуністів Югославії.

Але в підготовці до заняття є і серйозні недоліки. Деякі студенти ще зловживають популярними брошурами замість вивчення першоджерел — творів основоположників марксизму-ленінізму, рішень з'їздів і конференцій партії. Є студенти, які нерегулярно конспектують рекомендовану літературу, а значить — не готуються до заняття (тов. Сальникова та інші). Відмовляються на семінарах Ганська, Кузьменко, Ігнат'єва.

А. П. ІВАНОВ,
кандидат історичних наук.

Семінарським заняттям — належну увагу!

зують вивчуваний матеріал з сучасністю, з завданням комунистичного будівництва.

Для того, щоб глибоко зрозуміти основні ідеї книги В. І. Леніна, студентам треба добре знати переджовтневий період історії нашої партії, розбиратися в таких важливих питаннях марксистсько-ленінської теорії, як питання про суть і завдання диктатури пролетаріату, про міжнародне значення Жовтневої революції, про необхідність боротьби комунистичних партій проти опортунізму «справа» і «зліва» і т. д. Студенти

Запорука успіху в самостійній роботі

Систематична допомога студентам з боку викладача — це лише одна з передумов, що сприяє поглибленню знань студента. Головне ж — самостійна робота кожного над вивченням будь-якої галузі науки: вміння правильно планувати свій робочий день, любов до праці, наполегливість.

Потрібно сказати, що абсолютна більшість студентів перших курсів вже переборала труднощі перших днів навчання. Наприклад, студенти перших курсів фізико-математичного і історичного факультетів в переважній своїй більшості уважно слухають і записують лекції. При підготовці до семінарських занять конспектують всю рекомендовану до теми літературу, читають додаткову літературу. Багато студентів на основі вивченого складають тези виступу на семінарі, пов'язуючи теоретичний матеріал з сучасністю. При відповідях студенти названих факультетів використовують матеріали з історії Комунистичної партії України, Одеської партійної організації, з історії міжнародного комунистичного і робітничого руху. Це забезпечує живе і творче обговорення найбільш важливих і важких проблем курсу.

Добре працюють над вивченням курсу історії КПРС студенти тт. Волінський, Піча, Скороденова, Волков, Явітій (історичний факультет), Полнарнов, Калининко, Зінченко, Тимчинська (1 група математиків), Полторацька (2 група математиків), Папушой, Мільтер, Камінська (3 група математиків), Альошина, Недзвідська, Генринович (3 гр. фізиків) та інші. Характерно, що більшість з них — виробничники чи демобілізовані з армії. Систематична самостійна робота над книгою, внутрішня дисциплінованість, наполегливість забезпечують їм успіх в роботі.

Але не всі студенти перших курсів сумлінно ставляться до підготовки до семінарських занять. Є такі, що пропускають заняття, не беруть участі в обговоренні теми.

З минулих двох місяців лише студенти 4-х груп 1-го курсу фізико-математичного факультету пропустили 80 годин семінарських занять, студенти історичного факультету — 32 години. За цей же період було 3 випадки невідповідності окремих студентів до семінарів. Так, студент Шустер (2 група математичного відділу) не підготувався до 4-х семінарських занять з 6-и. Студентка Казакова (цієї ж групи) пропустила 4 заняття. Жодного разу не виступили на семінарах такі студенти як Пастернак, Тольчинський (3 група

фізиків) Блюменкранц, Овчинников (1 група математиків), Іванова, Паскуєва (історичний факультет).

На перших курсах цих факультетів студенти Бондаренко (3 група фізиків), Шуваєв (2 група математиків), Рачок (3 група математиків), Туаєв, Косилов (2 група істориків), не розуміють, що не можна вивчити марксизм-ленінізм за окремими цитатами і коментаторською літературою. Не вдумавшись у глибокий зміст творів класиків марксизму-ленінізму, неможливо примістити це величезну теоретичну спадщину до оцінки подій внутрішнього і міжнародного життя.

Якість семінарських занять інколи знижується від того, що багато студентів при підготовці не приділяють належної уваги структурі і формі викладу матеріалу, не вміють відрізнити головного від другорядного, намагаються про все сказати відразу. Матеріал однієї проблеми з різних першоджерел, доказати правильність думки, яку висловлюють. Мало ще таких товаришів, які б виступили з критичними зауваженнями.

Е. Т. ШИЯН,
старший викладач
кафедри історії КПРС.

ЕКСПУРСІЇ НА ВИРОБНИЦТВО

Студенти IV курсу філологічного факультету побували на підприємствах м. Одеси. Нижче друкуємо їхні враження.

На взуттєвій фабриці

Наша група побувала на взуттєвій фабриці. Надзвичайну цікавість викликав у нас процес пошиву взуття. Особливою увагою користувались механізовані цехи. Експурсоводом була наша ровесниця — Ріта Лисенко, майстер одного з цехів. Вона закінчила технікум і зараз вчиться в інституті.

— Багато моїх товаришів навчаються в заочному технікумі, який є при фабриці, і водночас працюють, — говорить нам Ріта.

На фабриці ми побачили, скільки енергії і наполегливості вкладається робітниками в працю.

А. ІЛЬНИЦКА, С. ВОРОНА.

На канатному заводі

Дівчина в робочому одязі з посмішкою спостерігала, як накинудили наші дівчата на клубок непотрібних капронових ниток і марно (бо ж міцні) намагалися його розмотати.

— А куди ви відправляєте свою продукцію? — цікавиться хтось, вказуючи на величезні мотки з капроновим канатом.

Дівчина чемно відповідає: «Ми виконуємо замовлення китській флотилії «Слава».

Помітно було, що процес і технологія виробництва сталевих, прядильних та капронових канатів зацікавили всіх учасників експурсії.

В. ЛОСКУТНИКОВА.

На заводі „Кінап“

З великою увагою слухали ми розповідь змінного інженера про історію заводу кіноапаратури, який виріс з невеликої майстерні на вулиці ім. Павлова. Переходимо з цеху в цех: ливарний, механічний, складальний, бачимо народження складних деталей з розплавленого металу. Робітники з краплинами поту на чолі на хвилинку відриваються і показують нам свою ділянку роботи.

Проглянули кадри з кінофільму.

Експурсія розширила наш кругозір, справила хороше враження.

З. МУКАН.

У ПРЕЗИДІЇ ВЦРПС

ПРО ОБМІН ЧЛЕНСЬКИХ ПРОФСПІЛКОВИХ КВИТКІВ

Президія ВЦРПС вирішила провести з 1 квітня 1959 року по 1 січня 1961 року обмін членських профспілкових квитків. Це рішення викликає запровадження єдиного профспілкового квитка нового зразка і тим, що профквитки, які є на руках у багатьох профспілок, не відповідають тим змінам, які сталися в найменуваннях окремих професійних спілок.

Президія ВЦРПС зобов'язала республиканські, крайові, обласні, районні, міські ради, фабрично-заводські і місцеві комітети провести обмін членських профквитків, як дуже важливий організаційний захід, спрямований на подальше поліпшення роботи профспілок і підвищення їх ролі в комуністичному будівництві.

(ТАРС).

ПОГОВОРИМО ПРО ПЛАНИ
НА ІСТОРИЧНОМУ

Історичний факультет — провідний в університеті по ідеологічній роботі. Більшість студентів факультету — комсомольці, багато тут і комуністів. Як же проводиться тут комсомольська робота?

План роботи комсомольського бюро факультету на листопад—грудень 1958 р. великий, він включає в себе 21 захід і прагне охопити всі галузі багатогранного комсомольського життя. В ньому — цілий ряд цінних пропозицій: створення лекторської групи, організація гуртків, перевірка проведення політінформацій, організація зустрічі студентів старших курсів з першокурсниками і т. д. Велике місце в плані відведено академічній і агітаційно-пропагандистській роботі.

Разом з тим, робота наукового сектору в плані зводиться до випуску 2-х газет, організації пленуму всіх членів гуртків і видачі член-

ських квитків. Чому б не провести факультетську наукову конференцію, на якій були б прочитані найбільш цікаві доповіді і повідомлення.

Вони б принесли велику користь студентам, наглядно показали б, як працюють наукові гуртки, сприяли б їх успішній роботі.

В галузі культурно-масової роботи хотілося б побажати не лише розповсюджувати абонементи і створювати гуртки художньої самодіяльності, але й організувати обговорення спектаклів і кінокартин після колективного перегляду.

Ні слова не сказано в плані про шефську роботу, яка має не менше значення, ніж академічна чи культурно-масова. Не приділено уваги побутові студентів. Це питання чомусь зовсім випало з поля зору членів комсомольського бюро.

Н. КОСТЕЦЬКА.

НА ГЕОЛОГО-ГЕОГРАФІЧНОМУ

На геолого-географічному факультеті ведеться наполеглива боротьба за успішність. Тут вчасно ліквідована академічна заборгованість, проводяться рейди по перевірці якості проведення семінарів в групах і відвідування занять.

В плані роботи навчального сектору є хороший пункт: допомогти студентам вечірнього відділу в підготовці до екзаменів. Бюро виділяє групу студентів-відмінників, які займаються з вечірниками.

Грандіозні перспективи будівництва комунізму в країні вимагають від нашої школи підготовки людей з серйозною загальною і політехнічною освітою, які володіли б основами наук і разом з тим одержали певну професійну і виробничу кваліфікацію, що дозволить їм приймати участь у спільній корисній праці радянського народу.

Завдання, поставлене перед радянською школою в тезах Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР, полягає в такій організації і постановці навчально-виховного процесу, при якій було б здійснене справжнє поєднання фізичної і розумової підготовки молоді. До останнього часу нашої школі, яка має значні досягнення і успіхи, не вдалося повністю здійснити його. Якщо загальноосвітня середня школа, що готувала випускників для вступу до вузу, турбувалася головним чином про навчання, то школи ФЗН, ремісничі і навіть технічні училища, часто впадали в другу крайність—допускали відоме ремісництво в підготовці кадрів, недооцінювали необхідності розвитку загальної і політехнічної культури у своїх вихованців.

От чому в тезах вказується на необхідність подолання цих двох протилежних недоліків, на виховання дійсно висококультурної, гармонійно-

Велику практичну допомогу надає факультет школі № 37, над якою він шефствує. В школі постійно працює сім піонервожатих.

Слід звернути увагу і на погано поставлену роботу культурно-масового сектору (відповідальні Корепанова і Бескровна). На факультеті створено культурно-масовий актив, до складу якого входять Глебов, Бескровна, Корепанова і інші студенти, але, крім трьох названих товаришів, ніхто не працює.

розвиненої людини.

Як відомо, в тезах пропонується поділити весь процес навчання на два етапи. Нам здається, що було б дуже корисно внести деякі зміни в організацію учбового процесу в молодших класах на першому етапі навчання. Це в першу чергу стосується тривалості уроків в молодших класах. Уроки, як в першому, так і в десятому класах, тривають 45 хв. Слід поставити питання про різний часовий регламент уроків в молодших і старших класах; деякі організаційні труднощі не повинні нас в цьому відношенні зупиняти. Урок в I—II класах повинен тривати не більше 30—35 хвилин. Час, що залишиться, можна буде використати для ігор, читання, прогулянок.

Методи викладання в молодших класах також мало чим відрізняються від методів викладання в старших класах. Необхідно, враховуючи особливості віку молодших школярів, інакше будувати навчання в молодших класах, надаючи учителям більше прав в питаннях побудови і проведення уроків з дітьми.

Другий етап навчання в повній середній політехнічній загальноосвіт-

Коли обирали склад нового комсомольського бюро філфаку, комсомольці були одностайні в бажанні:

— Обрати Людмилу Корбут. Людмила — студентка IV

На фото: Людмила Корбут.

курсу російського відділу. Відмінниця.

До університету вона вступила у 1955 році, закінчивши середню школу з золотою медаллю. Розумну, дотепну, принципову дівчину, що з перших же днів почала готуватися

Актив не провів підготовку вечора, присвяченого 41-й роковині Великого Жовтня (слід нагадати, що в святковому концерті брав участь лише один чоловік, — випускник минулого року). До цього часу не виділені студенти для участі в університетському хорі.

Є на геолого-географічному факультеті свої хороші традиції. Комсомольське бюро щороку проводить зустрічі першокурсників з студентами старших курсів, під час яких першокурсники знайомляться з традиціями факультету, з його життям. Студентам I курсу надають і практичну допомогу в підготовці до се-

мінарів, до заліків, до екзаменів. Третій рік випускається на факультеті усний журнал, в якому висвітлюються питання міжнародної політики, останні новини науки і техніки, справи факультету.

Щодо спортивної роботи, то тут справи могли б бути кращими. На факультеті дуже багато хороших спортсменів і чимало на їх рахунок перших місць як в особистій, так і в командній першості. Студенти посправжньому «боліють» за свій факультет. Але організація спортивної роботи поставлена погано: часто команди складаються на скору руку.

С. ТУЛЯКОВА.

дс лекцій, обрали комсоргом. Перший рік, другий... На третій комсомольцям курсу сказали:

— Досить. Її час вже оброти до бюро. Два роки підряд обирають дівчину до складу бюро. Два роки підряд їй доручають найважливішу ділянку роботи — академічну роботу серед студентів.

Головне в її роботі — люди. Всю свою роботу вона проводить через академсекторів курсів, вчить їх, радиться з ними. Хоча і доводиться Людмилі вести і таку потрібну, але не завжди приємну роботу, як розмова з прогульниками, ледарями, але це не закриває від неї основного — студенти мусять не тільки складати успішно екзамен, а й свідомо засвоювати науковий матеріал. З цією метою на факультеті були проведені семінари, на які виносилися такі питання, як написання курсових, стан викладання літератури на факультеті. Було сказано немало правдивих слів, запропоновані цінні пропозиції.

За високу принциповість, за товарищескість, за працьовитість поважають Людмилу товариші.

В. КОЛОДІЙ.

Третім шляхом завершення середньої освіти буде навчання в VIII—XI класах середньої політехнічної загальноосвітньої школи з виробничим навчанням.

В пресі обговорюється питання про диференційний характер навчання на другому етапі середньої освіти. Пропонується встановити чотири вітки в середній школі: агробіологічну, фізико-технічну, хіміко-технологічну і

гуманітарну з паралельним виробничим навчанням на відповідних підприємствах та установах. Ми підтримуємо цю пропозицію. Нам здається, що в умовах диференційного навчання молодь найкраще і найточніше визначить свої інтереси та нахили і вибере для себе вірний життєвий шлях. Деякі роздуми викликає характер політехнічного і виробничого навчання на гуманітарній вітці. Якщо зрозуміло, що ті, хто навчається по хіміко-технологічному напрямку, наприклад, будуть проходити виробниче навчання в хімічних цехах чи в лабораторіях і після закінчення школи одержувати відповідну кваліфікацію, то не зовсім зрозуміло, яким повинен бути політехнічний цикл, трудова підготовка, і де повинно протікати виробниче навчання тих, хто навчатиметься на гуманітарному відділі.

Нам здається, що поряд з загальноосвітніми гуманітарними предметами, увага до яких ні в якому разі не повинна бути послаблена загальним політехнічним циклом, що забезпечуватиме знання масових професій, можна в число предметів, які будуть викладатись на гуманітарному

Роботу
розпочато

Останнім часом прагнення значної маси студентів до самостійної наукової роботи на нашому факультеті значно зросло. Про це свідчить хоч би той факт, що організовані лише цього року три наукових гуртки уже працюють на повну силу. Особливо звертає увагу студентів нещодавно організований науковий гурток стилістики російської мови (керівник ст. викладач М. О. Рудяков).

З існуючих 12-ти наукових гуртків більшість провела по 3—4 засідання. Особливо активно, як і в минулому році, працюють гуртки української мови (керівники доц. Ф. Є. Ткач та аспірант В. П. Дроздовський), російської класичної літератури (керівник доц. І. І. Цукерман), російської мови (ст. викладач М. Г. Шатух) та сучасної російської радянської літератури (керівник ст. викладач Д. С. Чернявська). Активну участь в роботі наукових гуртків беруть студенти Н. Косек, Т. Колізна, С. Ворона та ін.

Крім доповідей, рефератів, повідомлень виносяться на обговорення в гуртках низка поточних питань з сучасного літературного життя.

Проте в нас є і такі наукові гуртки, які ще не розпочали фактично своєї роботи. На жаль, це гуртки української літератури: гурток української радянської літератури (керівник доцент І. М. Дузь) та гурток теорії літератури (керівник доцент Г. А. В'язовський).

Деканат, комсомольська та профспілкова організації факультету намічають ряд заходів, спрямованих на підвищення наукової роботи серед студентів. Науесні цього року, наприклад, шість кращих студентів-гуртківців української мови та літератури — відіуть в літературні місця (Чернівці та Полтаву), що зв'язані з життям та діяльністю письменників, над творчістю яких вони працюють. Розробляються і інші заходи, які, на наш погляд, сприятимуть значному поліпшенню наукової роботи серед студентів факультету.

Г. ЯРМУЛЬСЬКИЙ.

відділі, включити машинопис, стенографію, елементарні відомості архівної та бібліотечної справи. Введення цих предметів дозволить в ході виробничого навчання і після закінчення школи використати випускників на підприємствах і в установах, що безпосередньо обслуговують населення, наприклад, в дитячих виховних, поліпросвітних закладах, в установах зв'язку та ін. Нам здається, що було б правильно, якби на гуманітарному відділі зберегти викладання психології та педагогіки, враховуючи, що частина випускників, можливо, піде працювати в дитячі виховні заклади.

Третім шляхом завершення середньої освіти є технікуми, які добре себе зарекомендували в справі підготовки молодих спеціалістів. Навчання в технікумах також буде тісно пов'язане з громадсько-корисною працею. Практична підготовка учнів там також повинна бути розширена. Всі міроприємства, які пропонуються в тезах по перебудові школи, таким чином, будуть сприяти створенню різних видів політехнічної школи і здійсненню нових шляхів і способів одержання середньої освіти нашої молоддю.

Доцент Л. В. БЕЛЕНЬКА

Думки з приводу перебудови середньої школи

розвиненої людини.

Як відомо, в тезах пропонується поділити весь процес навчання на два етапи. Нам здається, що було б дуже корисно внести деякі зміни в організацію учбового процесу в молодших класах на першому етапі навчання. Це в першу чергу стосується тривалості уроків в молодших класах. Уроки, як в першому, так і в десятому класах, тривають 45 хв. Слід поставити питання про різний часовий регламент уроків в молодших і старших класах; деякі організаційні труднощі не повинні нас в цьому відношенні зупиняти. Урок в I—II класах повинен тривати не більше 30—35 хвилин. Час, що залишиться, можна буде використати для ігор, читання, прогулянок.

Методи викладання в молодших класах також мало чим відрізняються від методів викладання в старших класах. Необхідно, враховуючи особливості віку молодших школярів, інакше будувати навчання в молодших класах, надаючи учителям більше прав в питаннях побудови і проведення уроків з дітьми.

Другий етап навчання в повній середній політехнічній загальноосвіт-

ній школі пропонується здійснювати трьома шляхами.

Першим, основним і найбільш масовим шляхом буде навчання молоді, яка працює на виробництві, в вечірніх і заочних школах робітничої і сільської молоді. Добровільний характер цієї освіти повинен стати могутнім стимулом підвищення її якості. Сьогодні ще не всі наші вечірні школи робітничої молоді відповідають зростаючим вимогам, в недалекому майбутньому вони повинні будуть показувати високі зразки своєї роботи. Для молоді, яка навчається в цих школах, необхідно створити умови, при яких вона б засвоїла навички самостійної праці, стала б діяльним учасником навчального процесу.

Другим шляхом завершення середньої освіти буде навчання в VIII—XI класах середньої політехнічної загальноосвітньої школи з виробничим навчанням.

В пресі обговорюється питання про диференційний характер навчання на другому етапі середньої освіти. Пропонується встановити чотири вітки в середній школі: агробіологічну, фізико-технічну, хіміко-технологічну і

гуманітарну з паралельним виробничим навчанням на відповідних підприємствах та установах. Ми підтримуємо цю пропозицію. Нам здається, що в умовах диференційного навчання молодь найкраще і найточніше визначить свої інтереси та нахили і вибере для себе вірний життєвий шлях. Деякі роздуми викликає характер політехнічного і виробничого навчання на гуманітарній вітці. Якщо зрозуміло, що ті, хто навчається по хіміко-технологічному напрямку, наприклад, будуть проходити виробниче навчання в хімічних цехах чи в лабораторіях і після закінчення школи одержувати відповідну кваліфікацію, то не зовсім зрозуміло, яким повинен бути політехнічний цикл, трудова підготовка, і де повинно протікати виробниче навчання тих, хто навчатиметься на гуманітарному відділі.

Нам здається, що поряд з загальноосвітніми гуманітарними предметами, увага до яких ні в якому разі не повинна бути послаблена загальним політехнічним циклом, що забезпечуватиме знання масових професій, можна в число предметів, які будуть викладатись на гуманітарному

Спецсеінари у п'ятикурсників

Існують різні форми роботи спецсеінарів для студентів V курсу. Тематика цих сеінарів передбачає глибоке вивчення окремих питань загального курсу, вивчення спеціальних розділів того чи іншого предмету, ознайомлення з новими проблемами науки. Зрозуміло, що успіх подібних сеінарів — в попередній напруженій роботі студентів над своїми темами. Студент, який попрацює над своєю темою два-три тижні, встигне лише поверхово ознайомитися з спеціальною літературою, і його доповідь буде перетворена в простий переклад прочитаного.

Маючи вже дипломні завдання і приділяючи їм головну увагу, студент не завжди має досить часу для серйозної роботи над паралельною темою спецсеінару. Звичайно, успіх сеінарів багато в чому залежить від досвіду керівника і правильної організації роботи.

Гадаємо, що нема канонів, які не дозволили б будувати план занять спецсеінару для студентів V курсу на базі дипломних робіт. Саме ця ідея була покладена в основу роботи спецсеінару для студентів-механіків V курсу. За планом сеінару кожний студент повинен зробити попереднє повідомлення про свою дипломну роботу: викласти суть свого

дослідження і поставленого перед ним завдання (точне формулювання завдання, його теоретична і практична актуальність), доповісти про зроблене і план дальшої самостійної роботи.

На заняттях сеінару, крім студентів, бувають присутні всі члени кафедри і аспіранти-механіки. Обговорення доповіді має на меті — допомогти дипломантові правильно зрозуміти суть завдання і намітити план дальших досліджень. Звичайно, в такому обговоренні зацікавлені насамперед самі доповідачі. Тому не дивує творчий інтерес і активність студентів на цих сеінарах.

Заняття, що відбулися (були заслухані доповіді студента Миндика «До теорії руху фотонної ракети», студ. Марченко «Питання динаміки тіла з перемінними моментами інерції», студента Рудман «Поперечні коливання балок» та інші) повністю підтвердили доцільність ефективності обраного напрямку роботи спецсеінару.

Ми думаємо прослухати і обговорити всі 19 тем і, таким чином, допомогти студентам-дипломантам в успішному розвитку їх самостійних робіт.

Професор В. Ф. КОТОВ.

ПОРАДИ ВИПУСКНИКАМ

Підготовка і написання дипломної роботи

Дипломна робота, що її виконує кожний студент на завершення свого навчання в університеті, є надзвичайно відповідальним і важливим завданням. Вона вимагає від студента значної витрати часу, сумлінного ставлення, наявності певних знань і навичок, працьовитості і наполегливості в досягненні мети. Закінчена робота дає змогу на підставі відзиву наукового керівника і розгорнутої письмової оцінки рецензента судити про рівень знань випускника з тієї чи іншої спеціальності, про його здібності до науково-дослідної роботи, а також про те, наскільки він підготовлений до виконання тих обов'язків, які покладатимуться на нього незабаром після закінчення університету на виробництві, в школі, в лабораторії, на заводі чи в науково-дослідному або культурно-освітньому закладі.

Звичайно до дипломної роботи студенти готуються протягом всього періоду навчання в університеті. Вони вчуть цілу низку курсових залікових робіт, більшість студентів беруть активну участь в роботі різних наукових гуртків, виступаючи на засіданнях цих гуртків з рефератами, доповідями, повідомленнями тощо. Однак дипломна робота значно відповідальніша від усіх інших видів студентських робіт. Тому ми й вирішили подати деякі поради, які, як гадаємо, зможуть стати в пригоді і тим, хто приступив до роботи над дипломними темами, і тим, кого це чекає в недалекому майбутньому.

1. СКЛАДАННЯ БІБЛІОГРАФІЇ

Обравши тему дипломної роботи, студент обов'язково задумується над питаннями: як приступити до її вивчення, з чого починати свою працю, як доцільніше використати час тощо.

Звичайно, часто дипломант, який тільки приступає до роботи над обраною темою, ще зовсім не уявляє собі всієї структури майбутньої роботи або навіть її основних положень. Це й зрозуміло, бо всяка дип-

ломна є результатом наполегливого вивчення багатьох джерел, а то й архівних документів і матеріалів, — коли вона пишеться з гуманітарних наук, або ряду експериментів, лабораторних дослідів чи спостережень, проведених в природних умовах, і зроблених на їх основі узагальнень, теоретичних висновків з використанням літератури з даного питання, — коли робота виконується з природничих наук. Так чи інакше, але дипломант будь-якого факультету повинен починати з опрацювання літератури.

Для того, щоб знати, які праці є з тієї чи іншої галузі знань, необхідно звернутись до бібліографічних карток, які є в кожній великій бібліотеці. Але з великої кількості назв статей в збірниках, журналах, наукових записках тощо слід вибирати найближчі до теми, такі, в яких можна сподіватися знайти щось цінне саме для своєї роботи. Всю потрібну для опрацювання літературу старанно випишують у спеціально відведений для бібліографії зошит або блокнот.

Занотовуючи ту чи іншу працю до своєї бібліографії, треба обов'язково вказувати такі дані: прізвище і ініціали автора (або групи авторів), повну назву твору і як звані «вихідні дані» — місце видання, рік і кількість сторінок. Наприклад: Максим Рильський. «Література і народна творчість». Київ, «Радянський письменник», 1956, 216 стор.

Якщо стаття була опублікована в журналі чи збірнику, то після її повної назви вказується журнал, збірник, потім рік і порядковий номер (для журналу) або порядковий номер і рік (для наукових записок, альманахів та інших серійних видань). Для газетних статей вказують ще й дату виходу газети. Наприклад: М. Савченко. Оцінювати діяльність колгоспів не лише за кількісними показниками, «Радянська Україна», 1958, № 277 (11324), 30 листопада, стор. 2.

Коли до бібліографії заноситься та

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Днями відбулася наукова конференція історичного факультету, присвячена обговоренню підручника «Історія Української РСР», т. 2. В обговоренні взяли участь вчені Києва, Кам'янець-Подільська, Симферополя, Одеси та інших міст України.

З 13 по 18 листопада в університеті проходила міжвузівська конференція з питань випаровування та горіння в дисперсному виді. Конференція викликала великий інтерес у наукової громадськості. В її роботі взяли участь більше 150 вчених Москви, Ленінграда, Києва, Харкова, Свердловська, Куйбишева, Дніпропетровська, Алма-Ати, Херсона. Заслухано 25 доповідей і виступів. Доповіді викликали жваві дебати. Виступаючі розповідали про результати досліджень.

В рішенні конференції відзначено, що в нашому університеті слід розширювати дослідження процесів горіння та випаровування.

Доцент Д. І. ПОЛІЩУК.

Продовжуємо розмову про роман В. Кочетова

„БРАТИ ЄРШОВИ“

За останні роки нашими письменниками було створено цілий ряд значних творів. Розцвіла «Синя весна» В. Луговського, повна аромату справжньої поезії, ми почули хвилююче оповідання М. Шолохова про долю простої російської людини, яку не могли зламати ніякі випробування, виграла свою «Битву в пути» Г. Николаєва і, нарешті, важкою і впевненою ходою робочої людини вийшли і зайняли своє гідне місце в літературі «Брати Ершови» В. Кочетова. Мені здається, що характерна особливість цих творів — актуальна тематика, яка хвилює читачів і викликає суперечки і диспути.

Багато сперечались про останній роман Кочетова і філологи. Здавалося, що диспут, який відбувся недавно, повинен був зібрати багато бажаних поговорити про успіхи і недоліки роману «Брати Ершови». Але надії не справдилися. На жаль, дуже мало студентів зібралось на обговорення. Багато із виступаючих не готувались до диспуту. Звідси і заява студентки II курсу про те, що «ідейна спрямованість роману правильна, а про художню форму хай скажуть товариші» і незрілі думки студента Михайлика, який порівняв Крутилича з... чеховським Фірсом і т. д. Не можу не погодитися з думкою товаришів про те, що роман Кочетова носить явно антидудинцевський напрям (і в цьому, я вважаю, цінність роману!), але не можна погодитися з думкою Михайлика і Лейдермана про те, що винахідник Крутилич в протизагу винахіднику Лопаткіну показаний негідником. Так думати — це значить не розуміти Кочетова, свідомо не помічати інших винахідників в романі, показаних автором з любов'ю. Але це — брати Ершови, Іскра Козакова. І не Крутилич-лжевинахідник повинен був стати в центрі обговорення роману.

Кочетов з великою майстерністю і вмінням змалював образи потімствених робітників Ершових, привабливий образ старого актора Гуляєва, секретаря міськкому Горбачо-

ва. Автор вміло викрив підлу суть орлеанцевих, які ховаються під личиною «борців за правду і новаторство».

Можна закинути докір письменникові Кочетову в тому, чи треба було розвивати лінію Іскри та Дмитра в інтимному плані, чи потрібно було показувати стосунки Льолі і Дмитра, запрошувати Попова в гості до Капи тільки для того, щоб розбити його хибні погляди.

Можна закинути докір Кочетову і в тому, що він хотів багато про що розповісти в романі, а звідси — поспішність і зниження художніх якостей «Братів Ершових».

І все-таки роман не можна читати без хвилювання. З великою майстерністю малює автор сцену повернення Степана додому, хвилюючий образ Зої Петрівни, боротьбу Гуляєва за справжню роль, останні дні життя Горбачова. Я не можу погодитись з думкою критика Михайлова, яку підтримує студент Буянов, про те, що дрібний наклеп Крутилича не міг звалити великої і мужливої людини Горбачова. Ні, міг! Крутиличі, ці комарники, тим і страшні, говорить героєм роману Дмитро Ершов, що «від комариних укусів малярія буває».

Викриваючи все погане і дріб'язкове, Кочетов зумів опоетизувати люде робітничого класу, опоетизувати працю. Із сторінок свого роману він веде чесну і відверту розмову з читачами про красу справжню і красу вигадану, про красу Дмитра Ершова і красу Орлеанцева.

На диспуті багато говорилось про мову роману. Було сказано, що мова роману погана, що така мова годиться для газетної статті.

Уже не кажучи про те, що і для газетних статей писати поганою мовою неможливо, що роман Кочетова — публіцистичний твір, я візьму на себе сміливість заявити, що мова роману хороша. І в цьому нас запевняють кращі його сторінки.

Ф. БЕРДИЧЕВСЬКИЙ,
студент V курсу
філологічного факультету.

Перша ластівка

Недавно в Одеському обласному видавництві вийшла збірка віршів Андрія Ярмольського «Щедре джерело». Це перша ластівка молодого поета — випускника нашого університету.

Я не збираюся рецензувати збірку, а просто хочу розповісти про свої враження. Кращим в збірці є цикл «Не можу мовчати». На перший погляд може здатися, що тут описані якісь поодинокі випадки. Але насправді мотиви циклу набирають великого громадського звучання. Поет не може мовчати, коли бачить вдоввину слюзу «в невимовній горі». Він засуджує «шукачів насолоди, п'яної хвилини», гнівні слова шукає для них. Але в автора знаходиться багато теплих і ніжних слів для того, щоб змалювати образ скривдженої матері:

Усе вона зробить, магуся кохана,
І злинуть орлята колись!

Ще з більшою теплою образ матері зображений у вірші «Мамині листи». Це один з кращих віршів збірки. Поряд з громадською лірикою в збірці є хороша інтимна лірика. Тут автор знаходить такі художні деталі, при допомозі яких перед нами яскраво постає образ чи картина. Наприклад, у вірші «Шепочуть трави», поетові вдається при допомо-

зі епітетів створити зримий образ коханої дівчини:

Закрию очі—знову бачу
Легеньке пасмо на чолі.
І срібні краплі яблуневі
На нецілованих губах,
І ніжні жилки на рожевих
Міцних, натруджених руках.

Ліричний герой поезій Андрія Ярмольського багатий почуттями, які з нього так і «б'ють прибоєм». Але така експресивність не скрізь виправдана. Якщо вона є правомірною у вірші «Грає оркестр», то зовсім зайва у вірші «В день закінчення університету». Якби цей вірш не мав заголовка, то можна було б подумати, що його герой не з університету повернувся в рідне село, а з Аргентини, як герой вірша «Повернення». Є в збірці і поезії, які чомусь забуваються зразу після того, як прочитав книжку. Можливо це тому, що в них нічого нового не сказано. Це, наприклад, «Травневі мелодії», «Як хороше» і інші.

Мова поета не скрізь чітка. Зустрічаються діалектні наголоси: ловлю, тягнуся, вступаю.

Побажаємо молодому поетові, щоб його пісні завжди поїло щедре джерело творчості — життя.

Г. ШЕНДРИК.

О. Ю. ДАНИЛКО.
(Продовження див. в наступному номері).

З ІСТОРІЇ ПЕРЕПISУ НАСЕЛЕННЯ

В січні 1959 року в нашій країні буде проведено Всесоюзний перепис населення, який матиме велике політичне і народногосподарське значення. Адже без повних і точних даних про чисельність і склад населення країни неможливо забезпечити правильне планування розвитку виробництва і підвищення матеріального добробуту та культури народу.

Перепис населення у нас проводиться не вперше. За роки Радянської влади — четвертий раз. Взагалі ж історія переписів сягає в глибину віків.

Цілком зрозуміло, що залежно від соціально-економічного укладу і класової структури суспільства переписи мали різний характер і мету.

Ми маємо безперечні дані про облік населення за часів існування Київської Русі.

Так, під 859 роком літописцем відмічено, що хазари одержували данину від полян, сіверян і в'ятичів — по срібній монеті і шкурці з білки.

Більш-менш повні обліки населення були проведені в 1245 і 1255 рр. татарами.

Літопис оповідає, що в 1245 році в Південній Русі — Києві і Чернігові — всі без винятку, від землероба до боярина, були «сочены в число».

Під 1245 роком в «Софійском Временнике» сказано: «Тое же зими приехаша численцы из татар и сочотша всю землю Русскую, и поставиша десятники, и сотники, тысячники; только не чтоша игуменов, попов, чернецов и кто служит святым церквам».

У 1257 р. мала бути переписана татарами і Новгородська область, але

жителі відмовилися давати будь-які відомості татарським «численникам» і тільки в 1259 р. під загрозою нібито наближення ханського війська допустили зробити перепис.

Не підлягає сумніву, що всі ці переписи проводилися для стягнення данини.

Пізніше стали обліковувати лише одиниці, встановлені для оподаткування. Так, з XV до XVII ст. переписи були поземельні, з XVIII ст. — подвірні. В XVIII ст., в епоху царювання Петра I, державна скарбниця потребувала великих коштів. Подвірна система оподаткування не задовольняла потреб держави. На зміну їй прийшла «подушна податок». Запровадження нової одиниці оподаткування — «душі» обумовило так звану першу «ревізію», яку проводили ще й для розквартирування армії та її утримування.

Порядок «ревізій» був такий: поміщики подавали «сказки», тобто списки кріпаків. Про некріпаків складали відомості старости, виборні, магистрати (про міське населення). Потім дані збиралися і перевірялися на місці спеціальними ревизорами. На чолі всієї переписної справи тривалий час стояв сенат.

«Сказки» були основою для розкладання податків і повинностей і разом з тим — документом, що визначав, до якої категорії належить записана особа, а також (для кріпаків) і приналежність її певному власникові.

Уряд суворо розправлявся за приховування «податкових». Суворо каралися за зловживання або недбайливість і виконавці перепису. В

указі про першу ревізію сказано: «Буде кто в сей должности и указу пренебрегут, казены будут смертию».

Незважаючи на деякі дефекти, числові дані ревізій мають немале значення для характеристики феодального ладу царської Росії.

На Україні подушні ревізії були запроваджені тільки з 1781 року, бо до того часу не було подушного оподаткування. Але в 1765—1769 рр. проводилась широка переписна операція — «Генеральний опис Малоросії» з поімением обліком населення.

В червні 1895 р. царський уряд затвердив «Положение о первой всеобщей переписи населения Российской империи».

Населення Росії перепису не проводилося, але були випадки, коли воно ставилося до нього з побоюванням, тим більше, що майже ніякої роз'яснювальної роботи з цього питання не проводилося. Наприклад, пункт про відношення до військової повинності, включений у бланк перепису, давав багато приводів до чуток про поголовний набір у солдати, про майбутню велику війну.

Недовірливе і прямо негативне ставлення до перепису посилювалось також тим, що керувало ним на місцях міське ж начальство, від якого населення нічого доброго сподіватися не могло.

Однак, незважаючи на всі дефекти, перепис 1897 року дав єдині і дуже багаті матеріали для історії.

Перепис населення 1897 р. був першим і останнім у царській Росії.

В. ЧЕРНИШОВ.

ОБГОВОРІТЬ В ГРУПАХ

ЗА ГОРДУ ЖІНКУ

Враховуючи побажання читачів, редакція в сьогоднішньому номері передруковує з незначними скороченнями статтю В. Романовської «За горду жінку», яка була опублікована в ленинградській молодіжній газеті «Смена».

Мета статті не в тому, щоб обвинуватити в усьому дівчат, жінок і зняти відповідальність з юнаків і чоловіків. Мова буде йти тільки про відповідальність жінки, тому що до цього часу, як мені здається, це питання вирішувалось іноді однобічно.

Жінка в більшості випадків вважалась потерпілою «жертвою» обману, з неї знімалась вина за легковажну поведінку, за неглибоке розуміння любові, а тому з неї знімалась висока відповідальність перед життям.

Це невірно. Справжнє глибоке розуміння дівчиною, жінкою своєї відповідальності, усвідомлення нею своєї великої жіночої сили і гордості — це велике, хвилююче питання.

У нас існує таке правило, коли майже в усіх випадках захищають жінку. Вона може звертатись в партійну, комсомольську організацію з вимогою покарати чоловіка офіційного і чоловіка неофіційного, і жениха, і просто випадкового знайомого. Вона заявляє, що такий-то і такий-то її обманув, кинув, що вона йому повірила, він обіцяв одружитися, а тепер не хоче і т. д.

І от чоловіка офіційного і неофіційного, і жениха, і випадкового зна-

йомого карають: попереджують, виносять догани, навіть знімають з роботи, відчисляють з вузів, навіть примушують одружитися. Але чому не запитують: можливо, що винувата і сама жінка — дружина, наречена, дівчина? Можливо, після одруження вона скоро опустилась, стала дрібязковою, придириливою, надто вимогливою в грошах?

Інженер С., кандидат наук, досконало вивчив дві мови. І всього цього він досяг уже в віці 29 років. Зайнятий науками, книгами, він зовсім забув про особисте життя. І от йому зустрілась дівчина. Вона була ніжна і красива. І якось зразу йому пригадалось, що він самотній, подумав, що от як добре було б, якби ця дівчина завжди була поруч, що одна її присутність давала б йому натхнення і світлим. Він почував себе щасливим в цьому, намальованому уявою, житті і скоро запропонував дівчині одружитись.

Вони одружились. Вперше повертаючись з роботи жонатого людини, він насамперед смакував всю радість сімейного життя, хвилювався від думки, що зараз його зустріне дружина, по-домашньому мила, обов'язково в фартушку, а в прибраній, затишній кімнаті стоїть накрытий до обіду стіл.

Як він був здивований і розгублений, коли на дзвоник не почулось поспішних кроків. І тільки після кількох енергійних натисків на кнопку дверей відчинила сусідка, а його молодого дружина сиділа серед розкида-

них речей і преспокойно займалась педикюром. На делікатне запитання про обід вона обурливо заявила, що вийшла заміж зовсім не для того, щоб возитись з кастрюлями, що на те є кафе і ресторани. Навіть не їдальні, а саме кафе і ресторани! Гроші? Так як же він смів одружуватися, коли у нього нема грошей?

І от в перший день свого існування сім'я стала розвалюватись. Перед товаришами було незручно так швидко подавати на розлучення. Він став затримуватись на роботі — повертатись додому не хотілось. Кімната, в якій колись так добре було працювати, тепер була непременно чужою. В його присутності дружина елаштовувала йому істеріку, говорила, що він ніби загубив її життя...

А скільки персональних справ про так звану «аморальну поведінку» розбирається громадськими організаціями?

В одному з морських училищ стала історія, яка мені надовго запам'яталась. Курсант познайомився з дівчиною. Незабаром він побачив, що вона легковажна, недалеко, до того ж відзначається непостійністю. Зрозумівши, що між ними нічого спільного немає, він вирішив з нею більше не зустрічатись. Тоді вона стала переслідувати його. Нарешті, звернувшись до комсомольської організації училища, заявивши, що у неї народилась від нього дитина. Його примушували одружитися. Він не признав дитини і відмовився від одруження. Його відчислили з училища. Дівчина ж ця стала таким же способом переслідувати іншого поклонника, і дії на цей раз увінчались успіхом — вона вийшла заміж.

Любов... Яке це дороге слово, скільки віків повторюване слово, та воно не губить від цього смислу, не втра-

чає цінності. Тисячоліття освітлює вона людське життя своїм прекрасним життєдайним вогнем. В ім'я її робляться подвиги, вона присуття при зльоті найсмівливішої людської думки.

І тим більш образливо і боляче усвідомлювати, що деякі дівчата, жінки своїм несерйозним, розумінням цього почуття, легковажною поведінкою, втратою жіночої гідності позбавляють себе й інших великого щастя любити і бути любимими.

Уміти любити! Це значить уміти чекати, уміти вірити, що серед мільйонів живе єдиний твій друг, який безмежно дорогої уже тепер, в думках. Не захопитись, не сплутати його з іншими, донести до нього чистоту серця, глибину і цільність почуття — це значить уміти знайти в собі все найкраще, жіноче, щоб захистити, зберегти своє і чуже почуття. Це значить серед життєвих негод, в будь-

яких важких випробуваннях уміти відстоювати свою любов, боротись за любимого

Така любляча жінка — велика сила. Розумна і сердечна, ніжна і соромлива, чуйна і прониклива, великодушна і самовіддана, вона може навіть в людині, що спіткнулась, збудити високі якості, благородні прагнення.

І так буває. І такою повинна бути кожна жінка. Не жалюгідною, не «жертвою» обману, не тою, що ходить по райкомах з скаргами і забуває про свою жіночу силу і гордість, а такою, яка усвідомлює свою відповідальність, жінкою, яка уміє сильно і полум'яно любити, уміє боротись за свою любов, за любимого, уміє в будь-яких обставинах зберегти свою гідність.

В. РОМАНОВСЬКА.

В. о. редактора В. В. ФАЩЕНКО.

НОВИНИ УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО СПОРІВУ

В змаганнях з легкої атлетики

4 і 5 грудня проводилася зимова першість міста з легкої атлетики, присвячена Дню Конституції.

Команда університету зайняла друге місце, програвши команді факультету фізкультури. На третьому місці команда інституту зв'язку. Багато призових місць випало на долю наших легкоатлетів. Майстер спорту Л. Хітріна (1 курс фізмату) завоювала перші місця в бігові на 100 і 80 м, і друге — в стрибках у висоту. Майстер спорту О. Іванов (істфак) завоював перші місця в бігові на 400 і 800 м. Майстер спорту Б. Суворкін (філфак) зайняв II місце в метанні диску.

Тамара Терзі (геофак) завоювала перші місця в бігові на 400 і 800 м, а студентка III курсу історичного факультету В. Воропай — друге місце на цих же дистанціях. О. Любарська завоювала друге місце в стрибках у висоту, а С. Жуковська III місце в метанні диску. В бігові на 5000 м завоював першість студент Бражевський (філфак). Н. Черниця завоювала III місце в метанні ядра.

Студенти Ямко (істфак), Федорченко (геофак), Сердюк (біофак) не дали можливості колективів університету зайняти I-е місце — вони не з'явилися на змагання.

А. Я. ЛУПОЛОВЕР.

Футболісти перемагають

Доля університетського футболу турбує багатьох. В останні роки університетським «болільникам» довелось пережити немало прикрих хвилин. Здавалось, що наша команда вже ніколи не зможе виграти. І раптом в цьому році сталося несподіване...

Свою першу гру команда виграла. Друга гра — з футболістами інституту зв'язку. Напружена боротьба принесла заслужену перемогу нашим футболістам. Результат — 2:1.

Потім — інженерно-будівельний інститут. В день, коли мала відбутись гра, мигичив дощ. «Нижні» будівельники на гру не з'явилися, і їм був зарахований прогаш.

Третя гра — з футболістами гідрометеорологічного інституту, тими самими, що в минулому році розгромили нашу команду з рахунком 9:0. Як ніколи зібраними вийшли на матч університетські футболісти. Вони в цей день доказали, що «часи змінюються», вигравши зустріч з рахунком 3:1.

Таким чином, команда мала 8 очок. Стільки ж мали і футболісти сільгоспінституту, тренер яких доповів, що у нього — 75% першорядників, які, перед лицем всієї спортивної громадськості університету, «рознесли» нашу команду в минулому році — 8:1. Гра мала бути цікавою. Але... Перший тайм університет програв з результатом 1:3. Програв тому, що футболісти наші «пустили крило», що слава їхніх суперників згасіла їм очі. В час перерви тренер зробив футболістам зауваження, підняв настрій. І в результаті — другий тайм закінчився внічию — 0:0.

А. РИСЯН.